

Tanári Erasmus Firenzében

Szilágyi Júlia beszámolója

Csodálatos hetet tölthettem Firenzébe az Erasmus+ tanártovábbképzési programjának köszönhetően. A kurzus, amin részt vettem, a *Game-based learning and gamification in the classroom* nevet viselte, és nagyrészt online illetve online alapú, de fizikai részvételt igénylő applikáció és játék megismerésével rendkívül nagy mértékben bővült a tanári eszköztáram.

Mindig is szerettem a játékos feladatokat, igyekeztem óráimat, amikor lehetőségem adódott, ezekkel színesebbé tenni. Sokszor vittem be társasjátékot, logikai játékot angol és matematika óráimra is, de az a tapasztalatom, hogy a gyerekek játék iránti igénye eltolódott az okostelefonok és a számítógép irányába. Ez persze nem jelenti azt, hogy ezt nekem is feltétlenül erősítenem kell ezek alkalmazásával, de azt mindenképp implicálja, hogy tanárként jó, ha ezekkel is tisztában vagyok, néhányat magasabb szinten is tudok alkalmazni, hiszen ezzel mindenképp motiváló hatást tudok elérni a kamaszokkal.

Eddig például ha városi vetélkedőt szerveztem, mindig papír alapon adtam ki a feladatokat és a gyerekek vagy körbeszaladták a várost, hogy válaszoljanak a feltett kérdésekre, vagy kiguglizták a telefonjaikkal a választ és így nem láttak szinte semmi az adott hely szépségeiből. Most egy városismereti „kincskereső” applikáció használatát tanultam meg (goosechase), amellyel muszáj ellátogatni a megadott helyekre, mert onnan selfie-t kell küldeni az applikációba a feladat teljesítéseként. És ki az a gyerek, aki ne szeretne szelfit készíteni, aztán beküldeni, és azonnal olvasni a játékvezető kommentjeit.

A padlet használatával már korábban is tisztában voltam, mint közös platform feladatok készítésére, kooperációra, de a nearpod alkalmazás egészen új volt számomra és rendkívül érdekes és sokrétű feladatkészítő alkalmazás birtokába kerültem ezáltal.

Nagyon jópofa és megint csak diákbarát alkalmazás a plickers, ahol különböző előre nyomtatott kártyák segítségével lehet azonnali visszajelzést kapni egy feladat teljesítéséről, és ehhez a gyerekeknek nem is kell a mobiltelefonjukat használni, csupán az előre legyártott kártyákat, a tanárt viszont megkíméli a javítás feladatától, hiszen azonnal ki is értékeli a válaszokat. Bár számonkérésre nem, de jópontok gyűjtésére, bemelegítő feladatnak, szövegértés ellenőrzésére tökéletes és élvezetes, ahogy a mobiltelefon beolvassa a kártyákat és azonnal jelez, hogy jó vagy rossz-e a válasz.

Egy másik rendkívül kreatív és kooperációt támogató feladat az animációs film készítése stop motion technikával. Rendkívül egyszerű a használata, viszont a gyerekektől ötletességet, kreativitást és szoros együttműködést igényel, csupa olyan készséget, melyek egyre nagyobb jelentőséggel bírnak rohamosan fejlődő világunkban.

Arról is most hallottam először, hogy a Minecraft rendelkezik oktatói verzióval, amit iskolai Microsoft fiókkal le lehet tölteni és rendkívül érdekes dolgokat készíteni ezen a platformon. Sajnos ennek részletes meg tapasztalására már nem volt idő, de mivel a kisfiam lelkes Minecraft játékos, megígérte, hogy beavat azokba a rejtelmekbe, amelyekkel a kurzuson már nem volt időm megismerkedni.

Talán látható a fentiekből, hogy milyen érdekes és tartalmas kurzuson vehettem részt, de mindenképp legalább ekkora súllyal nyom a latba, hogy a világ egyik meghatározó kulturális központjában, Firenzében tehettem mindezt. Életre kelt mindaz, amiről eddig csak olvastam, tanultam, hallottam, hiszen meglátogathattam a világ harmadik legnagyobb székesegyházát, megcsodálhattam a lélegzetelállító festményeket az Uffiziben, fényképezkedhettem Michelangelo Dávid szobrával az Accademia del Galleria-ban, káprázatos élményt nyújtottak Fra Angelico freskói a San Marco múzeumban. Számos híres templomba is volt lehetőségem eljutni, a Santa Croce-ba, ahol többek között Michelangelo sírja található, a San Lorenzo-ba, amely a legrégebbi templom Firenzében, a San Miniato on the Mount-ba, ahol ugyancsak mesés szép falfreskók vannak, illetve a kilátás is megéri a nem kevés

magas kőlépcső megmászását. A Piazzale Michelangelo azaz a Michelangelo térről is káprázatos a kilátás a városra, nappal és az esti fényeknél is. Természetesen nem maradhatott ki a Ponte Vecchio híd sem, melyen számos alkalommal átsétáltam, a Pitti Palota mely a Medici család híres lakhelye volt, illetve az ezt övező hatalmas területet elfoglaló és számos csodahelyet rejtő Boboli Kertek, és még sorolhatnám a rengeteg teret, utcát, épületet, szobrot, melyekből legalább egy szinte minden lépésnél előbukkan, és az ember nem tudja megállni, hogy megcsodálja, fotózza, elmélázzon rajta, hogy mely korból, ki által, mi célból kerülhetett oda. Egyszerűen csodahelyen járhattam és hihetetlen mennyiségű kulturális impulzus ért, melyek ugyancsak elő-előbukkannak majd a tanítás során, hiszen angolból az utazás a turizmus, a művészetek gyakran előforduló témakörök, míg matematikából a műalkotások arányossága, az aranymetszés megjelenése, illetve a művészek nagy része tudvalevő, hogy természettudós is volt a maga korában.

És még egy fontos aspektusa volt a kurzusnak, amelyet a végére hagytam, de nem kisebb jelentőséggel bír, mint a fenti kettő: a külföldi kollégák megismerése, velük való együttműködés, közös tanulás, egymás tapasztalatainak, élményeinek megosztása, mind meghatározó fontosságú a munkánk, a hivatásunk szempontjából. A tapasztalatok megosztása is fontos, de ezek az itt kötetett barátságok talajt szolgáltathatnak egy későbbi esetleges iskolák közötti együttműködésnek, diákmobilitásnak, közös projekteknek a jövőben.

Remélem még lesz lehetőségem az Erasmus támogatásával ilyen programokon részt venni és biztatni fogom kevésbé kalandvágyó és nyelvi akadályok miatt visszahúzódóbb kollégáimat is ezeknek az ösztöndíjaknak a megpályázására.

Bécs - Kolozsvár vonat 407. kocsis, 035. ülés, 2022. 11. 06.